

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acést'a ese tóta Marti sér'a,
— dar prenumeratiunile se príimesc
in tóte dílele.

Pretiulu pentru Ostranguri'a: pre anu
8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pre unu tri-
luniu 2 fl. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.
pre unu tri-luniu 2 fl. 50 cr. in v. a.
Unu exemplarul costa 15 cr.

Tóte siodianiele și banii de prenume-
ratiune sunt de a se tramíte la
Redactiunea diurnalului:

Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se príimesc cu 7 er. de
linia, și 30 er. taese timbrale.

Invitare la prenumeratiune.

Fratiloru!



Am totu auditu d'in betrani, că
unu necasu nasce pe cela-l-altu,
unu reu aduce altu reu. Si mai
că-e asiè; că-ci éta cumu o patisi
sî eu.

Nu e de ajunsu, că cei ce
m'au abonatu à *conto*, acumu nu
mai voru să scíe de mine; nu e
de ajunsu, că gemu in deficitu;
si nu e de ajunsu, că traímu in
dile grele, rele sî-a-poi sî ungu-
resci,— da inca sî *anulu se mai hingi*.

Da, asiè e, anulu 1874 e mai lungu cu unu
Martiu, adeca are 53 de septe-mani. Astu-feliu déra
si eu-su silitu, ca să mai scotu unu numeru.

Sà sciti deci, că cu numerulu presinte ne-amu
impacatu, pe a. 1874, grabiti déra cu renoirea abo-
namentelor.

Programulu sî credeulu totu celu de pana a-cí.

Pretiulu:

pe unu anu intregu 8 fl.
pe diumetate de anu 4 fl.
pe unu patrariu de 2 fl.

A conto, séu cu pretiu seadiutu, nu me dau la
nime.

Salutare! Ve asceptu!

Gur'a Satului.

Sér'a de San-Vasiliu.

Bunu ajunsu la noi, spre bine,
Baeiu-mosinege San-Vasiliu!
Placa! . . . S'audim de bine! . . .
Ce ni-aduei? De unde vii? . . .

Ce dici, nene, ce-a ⁰ să fia?
Ce mai sei de venitoriu? . . .
Totu hotla, sî cania? . . .
Totu sistemulu orbitoriu? . . .

Spune 'n anulu ce ni vine,
Mai potè-ne-omu usiurá?
Fi-va si de noi mai bine? . . .
Ori mai reu ne-oru injugá? . . .

Spune, fratii de unu sange,
Si de-acumu s'oru totu certă?
Tiér'a si de-acumu va plangi?
Pist'a nu s'a desceptă? . . .

Ce? . . Tu taci sî plangi mosinege,
Nu vrei să ni spui nemiciu?
Bine! . . . Decàtu să spui rele,
Mai bin' să fii politica. . .

Tiopata.

St. Macarie Rădulescu

Colti de dinti.

[§] Unu romanu, proprietariu de o casa cu mai multe incaperi, in A. se ocupá cu arangiarea iconeloru pe parate.

Pre cunoscătulu conduceatoriu alu romaniloru B. ilu asiedia toemai de a-supr'a portretului Mantuitoriului nostra Isusu Cristosu.

La o visita ilu intréba unu pretenu de alu seu : „cumu de a pusu portretulu lui B. la unulu sî ace-l'a-sî locu cu alu lui Isusu Cristosu“ ? infruntandu-lu, că acést'a este o profunare, sî nu se potrivesce de felu, ca figur'a luménului să stee a-laturea cu o ieóna santa.

— Ba da, — respunse proprietariulu, — că-ci amenduoii sunt — Mesia ! . . .

(§) Unu deputatu congresuale d'in fostulu confiniu militariu de Banatu, cu 2 dile mai inainte de alegerea nouului mitropolitu romanu gr. or. fù invitatu de catra clubulu, la care apartinea, pr'in o depesă telegrafica, ca să vina de a-casa nesmintit, pe cutare dî, pentru a votá, că-ci este trebuintia chiaru sî de votulu seu.

La ce deputatulu adresatu respunse naivu : „Nu me potu porni de a-casa, pone preste 2. septemani ; „dér'a amenati alegerea pone la sosirea mea !“

(§) Falimentele sunt la ordinea dîlei. — Vestitulu Gura-larga, Indesatulu dîlele aceste inca a picatul — (alunecandu pe ghiacie).

(§) Prîimirânu numerulu de probă de la „Cocosîu ro-sîu“, sî afiandu multu spiritu in cantatulu lui, venimur a-lu salută cu fratia. — Afîamu inse pe crést'a lui tiparit, că „Cocosîul acest'a „va cloçî diu'a sî năptea, tóta septeman'a la unu ou, sî-lu va scôte in tóta domineac'a.“ Ei, vedeti, ast'a e ce nu o intielegemur ; au la Brasfau să fia lumea intórsa, de cocosîu clocesc pe óne sî ei scotu puii ? ! . . .

(§) Unu romanu de 90 de ani, asurdiendu de adencele sele betranetie, a mersu la doctorulu d'in, Blasîu, dlu Reichenberg, pentru a-lu face să auda éra-si.

— Câti ani ai mostule ? — ilu intrebă mediculu.
— 90 in capu, ori pôte cu cătu-va sî mai bine Mari'a Ta ! — i respunse mosnégulu.

— Ei, déra, du-te la draeulu, că-ci ai audîtu de ajunsu de candu esci ! . . . i replică mediculu.

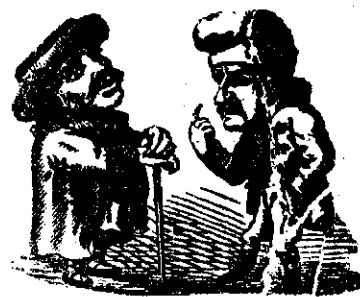
(§) Ne cuprinse o iérna grea, da fôrte grea . . .
— Consecinti'a altu-cumu e naturale: dupa tem-puri grele — iérna grea.

(§) „Orientulu latinu“ dîce că nu afla la „Cocosîu ro-sîu“ neci o programa nationale.

— Asie; dér' uite-se numai la icón'a lui d'in frunte, sî va vedé, că fratele „Cocosîu ro-sîu“ dechiara resbelu de cocosi pentru tóte diurnalele nóstre natiunalni de d'in coice de Carpati. . . .

Au nu va să dîca ast'a o adeverata programma nationale ? ! . . .

TAND'A SÌ MAND'A.



T. Totu am fostu să te intrebu despre unu lucru, déra eu alegerile aceste multe, d'in cari nu mai jese omulu cu cojoculu intregu, m'am turburat la capu, ca sî o gaina bêta, de nu mai sciam pe care lume mai sum.

Sî de atât'a tempu éca numai acum' mi'a venit u acelu lucru in minte. Tiene-te déra bine. Tu, Mando, esci intieleptulu satului nostru; spune-mi tu mie, ce pôte fi: că badea Gur'a-Satului nu apare in di de Domineca, ci totu Marti sér'a vine 'n lume, să istrosisește sîodieniele sele?

M. D'apoi frate caus'a e simpla: in di de Domineci crestinii nostri neci pre preoti nu-i asculta bucurerosu, ci, in locu de baserica, mergu la ospetarii — scii cumu se dice pe la noi: birturi, — sî a-colo heu sî se batu cătu-e dî'a; in acele dile déra nu-i mai prindi la svatu sî la lucru intieleptu.

T. D'a-poi? dîlele de Marti éra-su dile de lucru.

M. Asie! vorbesci ca sî candu d'in vitia porodită n'ai fi romanu, ci vre unu jidovu . . . Au nu seii tu nemicu de crediti'a cea desérta a romaniloru, că ei sî adi mai tienu Marti serile de nu lucra nemicu in ele, ci se aduna in sîediatórie la glume sî la povesti. Pricepi acumu: de ce ambla Gur'a Satului Marti sér'a pe la ei?

T. Pricepu: că-ci Marti sér'a-e adeverat'a serbatória dupa chipznel'a poporului nostru de la sate. D'eu Ddieu, ne-amu pricopsitu cu óminii nostri!

Meditatiunile lui Gur'a Satului.

— La césulu mortii anului 1874. —

E tacere romanésca !

Anulu 1874 trage pe mórté!

Popore! plangeti sî ve tanguiti!

Dér' :

Anulu 1875 se nasce!

Romani! saltati sî ve bucurati!

Asie e!

„Unuju merge, altulu vine; dér' de noi fi-va mai bine“ ?

Éta cestiunea cestiuniloru sî intrebarea intrebariloru!

Nu ne remane deci alt'a decâtu:

Sâ meditâmu!

Da! să meditâmu, să meditâmu, că-ci de unu tempu neci că facem alt'a, decâtu totu meditâmu ! . . .

La lueru dér'; să nu ne abatemu de la datin'a,
de la mod'a de adi!

Asie déra!

* * *

Anulu curgatoriu e pe patulu de agonie, cuvîne-se déra, să-i facemu biografi'a; să-i insirâmu meritele și să-lu prohodim u cumu se cade!

Ascultati deci cu intileptiune strimba!

* * *

Anulu 1874 s'a nascutu indata dupa mórtea neieratului anu 1873, in nóptea de San-Vasiliu. Originea și-o trage d'in famili'a cea mai vechie, cea mai nobila și cea mai adeveratu scitiana. . . .

Ne domni' si ne chinui' pana in minutele aceste. —

Domni'a anului 1874 este insemnata in multe privintie, mai vertosu pentru noi, și adeca:

Sub domni'a lui, canile și misculantiele au ajunsu la perfectiune, ba au prinsu radecini in adencu.

'N'ai ce face, — bag' séma de-a-cí 'n colo și anii au să fia mai moderni. . . .

* * *

Anulu 1874 eluptă și *Ungariei celei mare* unu renume mare și adeca: i dete mana de ajutoriu a intrece tóte statele d'in lume, in *facerea detorielor*. . . .

Sub domni'a lui intregitatea *Ungariei celei poternice*, a-dese a fostu periclitata, de cătra asie numitii rebeli *daco-romani*, lauda și osana inse vitejiei magnato-honverdio-ciocoiesci, tiéra lui Atil'a și Árpád se mantu' de tóte periclele.

Sub domni'a anului 1874 *Ungaria* avu' și unu resbelu *epochal*, și adeca *celu de asta véra*, candu o capra siuta, de pe teritoriul micutiei și ne insemmatei Walachie avu' temeritatea a *violâ* frontariele *marelui* și *poternicului statu ungurescu*, intindiendo limb'a pr'in neste tufe, eu scopu de a pigulí căte-va frundie secuiesci. . . .

Eroismulu celor 600 de honvedi inse, insuflă respectu in *nepacinic'a* Walachiutia, și puse in uimire Europa intréga. . . .

* * *

Guvernulu ungurescu, recârpu' pr'in *Furci, Ghici*, și *Ba(r)ta-lu* in anulu 1874 inca dede cele mai eclatante dovedi, că singuri fiui lui *Bendegucz* au omisiunea și singuri ei sunt chiamati a *face detori*, pe cont'a celor terorisati. . . .

Unu imprumutu numai — și marii diplomati ai *Ungariei celei independinte* voru nainta tiéra ungu'resca la culmea — *deficitului*; ér' pe noi la — *sépa de lemn*!

Diet'a Ungariei, acésta fidela oglinda și viua expresiune a națiunei (politice) inca își imprimă chiamarea sa in anulu 1874, croindu vr'o căte-va legi straordinarie și demne de a servi ca modele — hotentotilor. . . .

Momintele cele mai remarcabili inse, ce avura locu in svadamentulu ungurescu, la tóta intemplarea au fostu acele, candu marelle hero . . . vream să dieu, diplomatu *B* și *Anu* ne dascalí, că ce avemu

să faceinu și cumu avemu să ne portâmu, — și candu marelle Ronts Döme, aparentu demnitatea limbbei romane, se batea in peptu dicendu, că caputat'a sa nu voiesce să fia denumit u notariesiu mare, pentru-că nu scie inca perfectu limb'a statului, adeca a lui Töhötöm! . . .

* * *

Justiti'a magiara, in anulu 1874, inca și-avu rolulu seu insemnatu, și adeca avansandu la gradulu de „*dreptatea ungurésca*“ pe venitoriu va servi de modelu toturor juristilor d'in lume; — ér' administratiunea se perfectionă pana la a potè rivalisá cu a celor d'in Turci'a și Mesopotami'a.

Totu sub domni'a lui se zemislira și căte-va noue proiecte de legi rare in feliulu loru; virfolu la tóte inse se facu' pr'in asie numitele *ordinatiuni ministeriali* și decisiuni curiale — cele mai multe firesce spre fericirea și naintarea romanului.

Pe scurtu, anulu 1874, in sver'a politicei mai nalte, nu lasă nemicu de doritu, ci ne pusa biñe 'n petioare.

* * *

In specia, anulu 1874, pentru noi romani, inca și-avu momentele și meritele sele, și adeca:

Stranepotii lui Traianu, in anulu 1874, convin-gandu-se, că nu mai e tempu de perduto, că des-tulu au suferit u nedreptătile asupritoriloru și au rebdatu de ajunsu palmuire a multoru nimernici, deci-sera a fi pe venitoriu mai energiosi, a nu mai remână in trandavia, ci a dă semne de viétia, dreptu ce se intórsera pe cea-l-alta dunga in culcusiu. . . .

Progresulu celu mai mare inse se desvoltă in latrrea și oltuirea *oportunității moderne*. . . .

Pe terenulu culturei națiunali inca amu facutu progrese admirabile, asie de exemplu: numerulu parti-delor d'in anii trecuti, sub domni'a anulu 1874 se mai marí; literatur'a luă unu sboru necredintu, pr'in introducerea furatureloru d'in literature straine și pr'in certele personalo-confesionali. Cu deosebire diaristic'a facu' unu pasu' giganticu, incătu in anulu 1874 fia-care partida, fia-care provintia, (sieu dora și familia) își fondă diariulu seu; nu ni lipsesc alt'a deci, decătu publiculu sprinitoriu. Criticii, firesce, și anulu 1874 au totu blechetitu, fore de a-si fi datu sucursulu loru, toemai ca mai nainte, și pre cumu și in venitoriu.

Sub domni'a anului 1874, Aradanii inca se des-tinsera in multe și adeca: érasă imbracara Ardélulu cu unu metropolitu; se incercara a reinvia Asociatiunea, chinu' Reuniunea politica a toturor romaniilor, seociorira dupa fundatiunile lui Crestieiu, Pop'a și Birt'a, și discutara cestiunile de la ordinea dilei la Bauer — se'ntielege cu resultatele cele mai im-bucuratória.

Satu-marenii cu Marmatiennii inca nu se lasără, ci cu mare insuflere și in contielegere cu mamaligarii inca facura o mamaliga mare, in urmarea carei a și pusera fundamentu gimnasiului infientiendu in Seini.

Turdenele inca s'a fostu sufulecatu crancenu la polemii, dér' harn Domnului se mai alinara.

Cei d'in Reginulu saseseu inca devenira renumiți pr'in — conferint'a ciocoiloru.

Sibiienii avura necasuri multe cu congresulu și paradiile cele multe naționalnice. Mai de însemnatu de pe a-colo inse este: că plotogulu mandiuide la M. se mai ingrosă, că-ci neci pana dî de adi nu ne spusa ce s'au alesu de imprumuturile huniadorenilor s. c. l. . . .

Brăiovenii inse intrecură pre toti cu croirea ujságuriloru.

Clusenii, Devenii, Alba-Iulieni, Zarandanii și ceia-l-alti și anulu 1874. remasera pe terenulu de ani trecuti, adeca au beutu, au mancatu și au disputat pana au decisu sórtea tierii și a națiunei, pre cunulii-a mai placutu — domniloru.

Despre ceia-l-alti d'in alte parti nime nu mai scie nemicu, asîè dér' să li dàmu pace ca să dörma dupa placu.

De spre Bucovineni și cei d'in Tiéra tacu, că acei'a ducu o politica pré nalta și nu vreu să scie de noi.

Pe scurtu, că-ci tempulu și papirulu e scumpu, romanii in 1874 au ispravitul multe, forte multe, incătu pe anii viitori neci că vomu avè ce să mai luerămu, deci haid, să ne punе-mi nitielu pe hodina.

* * *

Să acumu, déca ni-am adusu a minte de patiniale mai însemnate d'in anulu ce móre, să vi spunu să eu fericirile ce mi-a adusu mie acestu anu.

Mi-a adusu:

o multime nespusa de prenumeranti — à conto; căte-va cara de epistole pline cu articili (versuri și prosa), de — personalităti;

unu procesu de presa raru în felulu seu;

unu deficitu atâtu de mare, incătu nu credu, ca să se afle vr'unu matematicu, care să-lu pôta descurcă;

să ea recompensa pentru truda inca să unu locu de repausu la Vatiu. De nu credeti éta-lu!



Repetu deci, că anulu 1874 trage pe móre. popóra plageti și ve tenguiti, și că: anulu 1875 se nasce. romani saltati și ve bucurati.

Mai remaneti cu sanitate!
Anulu nou cu abonare!

Gur'a Satului.